

LÄR KÄNNA

Elisebeht Markström

— Var inte flat mot övergrepp!

Vem är Du?

— Elisebeht Markström, anställd på Levers pulverpackning sedan 1976. 34 år och ensamstående mamma till Lillemor, 9 år. Sedan förra året Fabriksklubbens ordförande på heltid efter Roine Eriksson.

Fler förtroendeuppdrag?

— Ja, jag är vice ordförande i Socialnämnden här i Nyköping och ordförande i ett av socialdistrikten. Jag är också ledamot i kommunfullmäktige (s) och suppleant i kommunstyrelsen.

— 1982 var jag med och startade Kvinnojouren och den verksamheten har växt så mycket att vi nu har en expedition, tre anställda och ett eget hus. Tyvärr finns ett stort och växande behov av Kvinnojouren. Misshandel, våldtäkt och incest är inte mindre vanliga i Nyköping än på andra orter.

Elisebeht Markström är politiskt, fackligt och socialt aktiv — bli därför att hon anser att man ska ta sitt ansvar där man kan.

Varför gör Du det här?

— Jag är väl en sån som "bryr sig" och jag lär mig så mycket, bland annat att det inte finns några enkla förklaringar till allt som händer. Eller att det finns lika många förklaringar som det finns människor. Jag tycker det är mycket positivt att det nu bildas mansjourer och andra samtalsgrupper dit män kan gå och få hjälp. Det är ingen ödesfråga att bli misshandlare eller misshandlad, det finns hjälp. Incest och andra sexövergrepp och misshandel utövas oftast av män, men det är ingen kvinnofråga, det är problem som män och kvinnor måste ta itu med tillsammans.

Tycker Du att problemen i samhället ökar?

— Ja, åtminstone det omotiverade våldet ute på stan. Kanske för att vi är utsatta för påverkan från avarter inom massmedia. Dessutom har våldet de senaste åren gjorts synligt, bl a genom kvinnojourernas arbete. Men jag är osäker på om det skett någon ökning vad gäller kvinno- och barnmisshandeln.

Vad tycker Du sämst och bäst om hos andra?

— Alla sorters övergrepp, det må gälla barn, enskilda vuxna eller hela folkgrupper. På en arbetsplats kan övergrepp ge svåra konsekvenser, folk far illa, känner sig mobbade.

— Bäst är dom som tänker själv, som tar egen ställning och har respekt för andra människors värde.

Hur ser en vanlig arbetsdag ut för Dig?

— Sammanträden, överläggningar, samtal. Ingen dag är den andra lik. Ibland när jag går hem tycker jag att jag "bara" pratat och lyssnat hela dagen, men det är en viktig del av mina uppgifter. Jag har svårt att planera min tid, redan på väg till stämpelklockan blir jag hejdat av folk som vill prata med mig.

— På kvällarna läser jag handlingar för att vara förberdd i de ärenden som tas upp i nästa möte. Och jag vill hålla mig à jour med den politiska

utvecklingen och planerna. Det blir inga 8-timmarsdagar, inget TV-tittande och ganska lite sällskapsliv. Det gör inget, jag försakar inte, tycker jag, för jag får göra det jag är intresserad av.

— All annan tid är jag tillsammans med min dotter, det är mycket viktigt för mig.

Hur håller Du Dig i form?

— Tyvärr röker jag, men jag dricker vin bara en gång vartannat år eller så. Dels har jag inte tid, dels kör jag i regel. Jag simmar och gympar ett par gånger i veckan och försöker äta rätt när jag kan välja.

Vad är viktigt för Dig?

— Mer och mer detta att jag måste göra min insats på mitt lilla område, inte tro att andra fixar det. Att jag måste säga ifrån, inte vara flat. När arbetskamrater far illa på jobbet eller privat, när barn blir illa behandlade, vill jag bry mig om. Det gäller samhällsfrågorna också. Jag vill ta mitt ansvar, fackligt och politiskt och rent mänskligt.

Hur är Lever som arbetsplats?

— Det negativa är att beslut ibland fattas så långt från oss. Det positiva är resurserna som finns när det kniper. Men nog har förändringens vindar blåst här också. Det räcker inte med en årsfest för att få folk att stanna i företaget. Saker i vardagslivet tar numera för lång tid och när folk börjar säga upp sig får man lov att ta det som en varning. Lönemålsigt ligger vi ganska bra, fast nöjd är man ju aldrig.

Framtiden?

— Jag är säker på att vi klarar de krav som ställs på oss. Effektiviteten ökar och när företagsskatten sänks kommer vi i ett bättre konkurrensläge. Vår bästa produkt är Via, den ska vi satsa på, men vi ska inte bara stå på ett ben. Vi borde tillverka ett flyttande tvättmedel i Nyköping.

Är Du nöjd med Din standard?

— Ja. Ingen generation har haft det så förspant som min. Inte många ensamstående mammor kunde förr hålla sig med trerums lägenhet, bil, semesterresor. Jag behöver bara gå till min mamma och jämföra. Den som klagat idag har inga perspektiv.